

చీకటి చంద్ర

వీధిలోంచి నేనుంటున్న మేడ దగ్గర కొచ్చేను.

సిగరెట్టు....

దె ఆర్ గుడ్ టు ది లాస్ట్ పవ్!

వేళ్ళ చివర వేడి చురుక్కు మన్నది.

ఇందాకంతా తనని తాను కాల్చు కుంటూ నన్ను దాదాపు మైలు దూరం నడిపించి, ఇప్పుడు నే నుంటూన్న మేడ ముందు గేట్లో నేలని తాకి....

ఓ సారి తల తిప్పి చీకట్లోంచి రోడ్డుకు దిగువగా చూస్తే—ఎడం వేపు వరసగా దీపాలు.... తమాషా-చూపుకు చివరి దీపం దగ్గిరా చీకటే; ప్రతి దీపం దగ్గిరా వెలుగున్నా.... పైనించి చీకటి ఎంతో ఎత్తు మీది నించి కురుస్తూ వెలుగుని తినే స్తోంది!!

మడమ పైకెత్తి బరువునంతా వేళ్ళ మీదుంచి గేటులోంచి ఎడంవేపు తిరిగి పడడుగులు వేసి మోకాళ్ళ దగ్గర ఇవాళే

వేసుకున్న స్టార్ల పాంటుని మడతలు పడేలా చేసి పైకొచ్చేను,

అక్కడంతా చీకటే!

నా గదికి నెలకి యాభై చొప్పున మూడొందలు ఇచ్చిన అనుభవం మీద ఆ చీకట్లోనే తలుపు వరకూ వెళ్ళేను.

జేబులోంచి తాళంచెవి తీసి తలుపు తెరిచేను. తెరిచిన తలుపులోంచి అంత సేపూ గదిలో బందీ ఆయిన చీకటి చంద్రుని కళ్ళలోకి కత్తుల్ని దించింది!

కళ్ళొత్తుకుని దీపం వెలిగించేను.

అంతసేపూ ఆ చీకట్లో కరిగిపోయి స్వరూపం పోగొట్టుకున్న గదికి ప్రాణం వచ్చింది.

కాళ్ళకున్న బూట్లు వొదిలి పరుపు వాషా చీకట్లోకి పరిచేను,

ఒంటినున్న బట్టల్నొదిలి గోడమేకులకి ఉర్రేస్తే చచ్చిపోయి ఆకారం లేని శవాలా పున్నాయి.

మొలకి ఓ లుంగీ మటుకు చుట్టుకుని గదిలో వెలుగునార్పి చీకటి చేసి పరుపు లోకి చేరెను.

అప్పుడు చీకటిలోంచి చూపులకి కొద్ది కొద్దిగా తారకలూ.... ఇందాకటి శకుంతలూ కనిపించేరు!

* * *

“మీకు బొత్తిగా పేకాట రాదనుకున్నా! ఐమా పదీ అడే మగాళ్ళని తెలీదు.” అన్నది శకుంతల లిప్స్టిక్ పూసుకున్న పెదాలకి చిర్నవ్వని ఆంటించుకుని.

“బాను! వాడు అట్లాగే కనబడతాడు. సుబ్బనుకున్నంత అమాయకుడేం కాదు.

ఇంకా ముందు ముందు చూడండి. మీరే
 మీకు పదులే ఇస్తున్నా! వాడయితే అంద
 తగలేసి ఇంకోరిని గడికితెచ్చుకుంటాను.”
 అన్నాడు చలపతి ఆరిన్ వదేసి.

అది అందుకుని వాడొకేమీ జబ్బువ్వ
 కుండానే ముక్కని తిరగేసేను.

“చూశావా....చూశావా? అప్పుడే మళ్ళీ
 అట కొచ్చేడు. డీంకో ఉన్న పది కొచ్చేడు.
 వెదవ.”

ముక్కల్లో పాటు నోటుని నా వేపు
 విసిరి వైకి లేచేడు.

“పోస్తాండి మీ ఫ్రెండ్ గదా! బర్డ్స్
 ఆన్ వేమ్ వెదర్స్....” అంటూ చలపతి
 మీద కొరిగింది శకుంతల.

వాడు విసిరిన పదిని జేబులోకి తీసుతూ
 తలెత్తి చూస్తే శకుంతల పమిట జారి
 జాకెటులోంచి వేలాడుతూ యవ్వ....

గులాబీ రంగుతో గాలి కలియిన
 బంతులా;

“మరి నే వస్తా. బాగా కీటిపడి
 పోయింది” అంటూ లేచి గదిలోంచి
 బయటి కొచ్చేను.

శకుంతల కోసం బ్రతుకుతూ వచ్చిన
 ప్రపాదం ఆ మధ్య చచ్చిపో పేడని
 విన్నాను. అందుకు కారణం అది చలపతి
 గాడి డబ్బును చూసి లేచి వచ్చేసి పది!

ఏదేమయినా రోజు రోజుకీ అందానికి
 వదువుల్లోపాటు రేట్లూ ఎక్కువవుతున్నా
 యనిపించింది.

శకుంతలని చూస్తే కళ్ళు నిండా
 మెరిగే!

అవెలుగుతో కళ్ళనిండుకుపోం చూపు
 ంకి చీకటి తప్ప ఇంకేమీ అనిపించదు.

లేవు ఎప్పుడయినా చలపతి కంటే
 ముందే శకుంతలని ఒక్కసారికైతే కొను
 క్కువి ఈ వా చీకటి బ్రతికే ఇరుకే గదిలో

వాయి గోడంకా మే మిద్దరవే నిండి
 పోయి దొర్లి దొర్లి....

అందుకప్పటివం, ఆ ఒక్క గంట

కోసం వందయినా....

అవును, వందిచ్చి రేపే తీసు
 కొచ్చేస్తాను?

* * *

“బాబూ!”

చీకటిలోంచి వచ్చిన దాన్ని చూడ
 గానే ఉలిక్కి పడ్డాను, కల్లెడర చీకటిలో
 కలిసి పోయి అది!

“నువ్వా! రారా!!” అన్నాను నా ఉని
 కిని చెబుతూ.

అది వచ్చి నా పక్కనే
 కూచుంది తను కట్టుకున్న
 మొద్దు చీరని గరగర
 లాడిస్తూ—

“ఇండాకోసారి వచ్చా!
 మీరిప్పుడేవచ్చినట్టుంది!”

“అవునవును. ఇప్పుడే
 వెలుగులోంచి చీకట్లోకొచ్చేను.”

“అదేంటండీ చీకటంటారు. చీకటంటే
 అపశకునంగదండీ!”

నవ్వొచ్చింది.

నవ్వునావుకుని “చీకటంటే అపశకునం
 ఎట్లా అవుతుంది? నువ్వు నా దగ్గరికొచ్చేది
 ఈ చీకట్లోనే కదా! నువ్వొస్తే నాకంతా
 వెలుగే. అవునా? కాదా?”

మళ్ళీ మాట్లాడలేదది.

కాళ్ళని బార్లా చాపి .. రొమ్ములమీంచి
 పమిటతీసిన చప్పుడూ....

“తెచ్చిన నల్బంతా ఈ ఒక్కరోజునే
 సరిపోయినట్టుందే....” అంటూ దానగ్గరకు
 జరిగేను.

చేతులకి గాలిపోని బంతులూ....

ఆకారం పోని బొమ్మలూ తనూ....

“ఐపోతే పోవండి. మళ్ళీ మీరే తెచ్చి
 స్తారు....” అంది తల్లోని మల్లెపూదండని
 నాకిస్తూ!

“ఏవండీ.”

“.....” నేనేమీ మాట్లాడేదు.

“బాబూ!”

“ఊ!”

“ఇవాళ మా బాబుదగ్గర్నుంచి మా
 తమ్ముడు వచ్చేడు - డబ్బుకోసం!”

“అయితే?”

“మీరీ సారికి దయతో ఓ ముప్ప
 య్యన్నా....” గొంతు నొక్కేసుకుంటూ
 అన్నది.

“చూద్దాం....ఇవాళ నా దగ్గరేం లేదు.
 రేపు కాకపోతే ఎల్లండికయినా ఇస్తా!”

“మీ దయ ... మరినే పోతా....”

“సరే....పో....ఎల్లండి
 కనబడు—

రేపు రాకు!”

అది లేచి చీర నల్ల
 కుంటూ చీకట్లోకి కలిసి
 పోయింది.

లేచి గదిలోకి వెళ్ళి

లై టానేశాను.

గదిలోకి పూలవానలా వెలుగొచ్చింది.

కూజాలోంచి గ్లాసుడు నీళ్ళతో గొంతు
 తడుపుకొని బాత్ రూం కెళ్ళి వస్తూ

వస్తూ—

డలెత్తితే.

గోడకి

వేలాడుతున్న జేబులో

రేపు వందకి ఇరవై తక్కువయిన

డబ్బు

గుర్తుకొచ్చింది!

ఆ గదిలో వెలుగు ఎక్కువయి చూపు

పోయి మనక మనకగా

వేలాడుతున్న జేబులోంచి

గులాబీ రంగులో....

గాలిపోయిన బంతులూ....

లిప్స్టిక్ పూసుకున్న పెదాలమీద

అంటిన చిర్నవ్వు—

కనిపించినయి!

